

FINISBEN

„Keressünk egy csendes termet – sóhajt Nagy Lajos, amikor sokad-szor meglát kezemben jegyzetfüzettel. Kicsit zaklatottnak látszik a népművelő, karikás szemekkel, elgyötörtén szívja cigarettáját. Talán ő várja a legjobban, hogy véget érjen a tábor, annak ellenére, hogy a siker már garantált. Nehezen tudunk az alkatrészbeszerzés gondjaitól tágtáni. Nemrég mentek el az amatőr rádiósok, akik körbeharsogták az országban, hogy egy fontos IC-t keresnek. Szerencsére a zagyvarékasi tsz segített. Így aztán már biztosan elkészül valamennyi gép. Egy nappal a zárás előtt minden HOMELAB-ot sikerült „feléleszteni”. Sajnos a programozási ismeretek elmélyítése otthonra marad – fűzi hozzá elégedetlenül. Az építés elhúzódtott, s ennek több oka is van: soknak bizonyult az ötven résztvevő, különböző felkészültségű a társaság. Kevesen jobban haladtak volna, főleg ha homogénebb társaságot verbuválnak. Több szakértőre lett volna szükség. Így kicsit „szájbarágósra” sikerült a munka irányítása. Persze a siker ennek ellenére siker. Összeállt az első hazai kit, bizonyítva: konstrukció van és még lenne is a további egységcsomag összeállítására. Csupán a valós vállalati érdeket kellene megteremteni, hogy terebélyesedhessen a hazai kit-mozgalom. Hosszú távon ugyanis nem lehet arra építeni, hogy a népművelők átképzik magukat anyagbeszerzőnek. Viszont a számítástechnikai ismeretek terjesztését kötelességüknek érzik.

TÁBORZÁRÁS

A hangulat tetőfokára hág. Ötven boldog ember – hóna alatt a saját maga által készített, működő számítógéppel – elutazik Szolnokról, ahol nemcsak a komputerrel és a tudással lettek gazdagabbak, de barátokat is szereztek.

KARDOS ERNŐ

SZERKESZTŐI TOLDALÉK

A helyszínen járt újságíró élményeiből, benyomásaiból is kiderül, a KIT gazdájával, konstruktőrrel Lukács Józseffel való pár nappal ezelőtti beszélgetésünk pedig még csak megerősítette azt a rossz érzésünket, hogy bizony ez az első magyarországi számítógép-építő KIT-es tábor meglehetősen „kelet-európai” módon állt össze. S ezzel nem a szervezők munkáját akarjuk bírálni vagy a törekvések, a cél nagyszerűségét kétségbe vonni, csak éppen a tényt regisztráljuk szomorúan, hogy

EZ VAN!

A szerkesztő azért van,

hogy a lap olyan legyen,

mint amilyenek az olvasói!

Azaz, hogy ez nincs – semmi sincs. Lukács József elmondta, hogy bizony neki is kínt, keservet, sőt egy bukott szigorlatot okozott, hogy az utolsó pillanatban be kellett ugrania, a csődöt mondott ellenjelöltek visszalépése után.

E rövid időből, az alkatrészek beszerzésének nehézségeiből – amit szerencséjére nem ő vállalt magára – néhány a munkát komolyan hátráltató dolog is származott.

A legfontosabb, ami – mint elmondta Lukács József – ráadásul az „ő nevéhez fűződött” – a nyáklemez volt. Az utolsó pillanatban, rohammunkában megcsináltatott nyákbán több hiba volt, mint az elvárható. Ráadásul egy clyan új típusú IC a TM 188 került a megvásárolt alkatrészek közé, amelyet még senki sem ismer, s az országban nem sikerült egyetlen embert sem találni, aki meg tudta volna mondani, hogy hogyan kell ezt az IC-t beégetni.

A 2732-es IC helyett 2532-t kaptak a szervezők – ez is okozott némi gondot, hiszen a teljesen kész, életre keltett gépeken utólag kellett némi kényes nyákátalakítást végrehajtani.

Szintén a rövid időt említi Lukács József, amikor arra terelődik a beszélgetés, hogy miért kellett tíz gépépítőnek gombsapka nélküli géppel hazautaznia Szolnokról. Ezeket a házilag előállított gombsapkákat ő –ígéri – rövidesen pótolja – egyszerűen nem volt elegendő anyaga és ideje a tábor megkezdéséig. Ezért a hiányosság.

Egy szó, mint száz – volt kapkodás, rohangászás Szolnokon e tíz nap alatt elég. Erre sokan azt mondják, lám milyen lelkesek ezek a számítógép iránt érdeklődő amatőrök. Mi inkább azt mondjuk, lám milyen rosszul áll a hobbista számítógép-építők ügye még mindig kis hazánkban, lám nemcsak számítógépes alkatrészek, de bármi más műszaki alkatrész témában – mekkora a fejetlenség, az amatőrizmus MEV-től a KERAVILL-ig – merre a szem ellát.

S, hogy végül valami igazán örömteli hírral zárjuk e kis ünneprontó szerkesztői toldaléket – Lukács József némi büszkeséggel azt is elmondta, hogy arra azért jó volt a szolnoki tábor, hogy kiderüljön – a HOMELAB III alkalmas a KIT-ben való építésre. Kis hibája az alkatrészszükséglet, de egyelőre a paradicsomból és paprikából építhető számítógépet még nem sikerült a Lukács fivéreknek kikísérletezni.

Addig is, míg ez várat magára – többek kérésére közöljük, hogy a HCC klub Homelab szekciójának tagjait – Lukácsékat is – minden kedden 18–20 óra között megtalálhatják Budapesten a nyár végéig a Báthory utca 16-ban a Neumann Társaság helyiségében, utána pedig a Károlyi Mihály utcában az Eötvös Klubban.

KERAVILL MEV

μELEKTRONIKAI

MÁRKABOLT

BP.V., MŰZEUM krt.11.

MIKROELEKTRONIKA:

A JÖVŐ A JELENBEN.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

FÉLVEZETŐK,

INTEGRÁLT ÁRAMKÖRÖK,

MIKROPROCESSZOROK

ÉS CSATLAKOZÓIK.

SZAKTANÁCSADÁS, CSOMAGKÜLDŐ SZOLGALAT.